

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420202442
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6420202442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobkyne K. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX Q. U. T., L. XXX/XX, zastúpenej W. D., E., so sídlom XXX XX R., M. XX, B.: XX XXX XXX, proti žalovanému D. V. E., E., so sídlom S. XX R. XX, D. XX, B.: XX XXX XXX, zastúpeného K. L. C.. K. V., E., so sídlom XXX XX R., L. XX, B.: XX XXX XXX, o zaplatenie 2.134,95 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7Csp/47/2020-52 zo dňa 23. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobkyni sumu 2.134,95 € s tam uvedeným príslušenstvom ako aj náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške 101,91 € v súdom určenej lehote a uložil mu povinnosť uhradiť žalobkyni nárok na náhradu trov konania (v konaní pred súdom prvej inštancie) v rozsahu 100 %. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 2.134,95 € s príslušenstvom z dôvodu, že dňa 30. 06. 2016 došlo k uzatvoreniu dvojstranného právneho úkonu medzi stranami sporu, na základe ktorého žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 3.000,- €. Žalobkyňa tvrdila, že ku dňu ostatnej splátky uhradila v prospech žalovaného celkovo istinu 5.134,95 €. Obsahom zmluvného záväzku bolo medziiným i dojednanie o výške úhrady poistného ako doplnkovej služby pri poskytnutí úveru. Táto doplnková služba nebola predmetom dohody účastníkov zmluvy na báze dobrovoľnosti, resp. zrozumiteľnosti takéhoto právneho úkonu. Samotný úkon bol podpisovaný na autobusovej zastávke, návrh bol žalobkyni predložený vo formulárovej forme, ktorá bola vopred obchodným predajcom žalovaného vypísaná. Žalobkyňa nebola informovaná o obsahu doplnkovej služby, v rozpore s § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. výška dojednaného mesačného poistného plnenia nebola predmetom započítania do výpočtu RPMN, čím v konečnom dôsledku došlo ku skresleniu uvedenej výšky RPMN na zmluve o úvere v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Zmluvu o úvere je nutné klasifikovať ako zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, a teda žalobkyňa sa domáhala rozdielu vo výške skutočne poskytnutého úveru a výške plnenia reálne poskytnutého zo strany žalobkyne v prospech žalovaného.

2. Okresný súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v danom prípade žalovaný do vopred pripravenej formulárovej zmluvy zakomponoval aj informácie o náhrade poistného s tým, že prihláškou do poistenia si dlžníčka, v danom prípade žalobkyňa, zvolila súbor poistenia s výškou náhrady poistného vo výške a) 28,65 € mesačne. Zároveň bolo dojednané, že veriteľ ako poistník je jediný, kto môže poistenie vypovedať, a to v zmysle článku 18 ods. 18.1 písm. e) rámcovej zmluvy, t. j. v

súlade s ust. § 800 ods. 1 OZ. Dňa 30. 06. 2016 podpísala žalobkyňa aj prihlášku do poistenia, v ktorej žalobkyňa nevystupovala ako zmluvná strana uzatvárajúcu zmluvu, ale len ako poistená osoba. Podpisom prihlášky sa žalobkyňa zaviazala platiť poisťovníkovi - žalovanému náhradu poistného spolu s mesačnou splátkou úveru. Informácie o možnom zániku poistenia neboli uvedené ani v dodatku k zmluve, ani v prihláške do poistenia. Súd teda mal za to, že v súdnej veci nemožno automaticky akceptovať podmienku individuálneho dojednaní doplnkovej služby - poistného. Dojednanie o poistnom bolo pripravené na vopred pripravenom formulári, ktorého obsah žalobkyňa ako spotrebiteľka nijako nemohla ovplyvniť, meniť, jednostranne sa k tomuto vyjadrovať, alebo odstúpiť od takéhoto dojednaní. Súd dospel k záveru, že spotrebiteľovi pri podpise úverovej zmluvy, pokiaľ boli predložené viaceré obsahovo neprehľadné a pritom na seba nadväzujúce dokumenty, s obsahom ktorých sa spotrebiteľ nemôže vopred oboznámiť, nemožno považovať za ich dobrovoľné akceptovanie, keďže spotrebiteľ nebol osobitne poučený o následkoch vyplývajúcich z predmetných dokumentov. Pokiaľ, teda, žalovaný za vyššie popísaných okolností uzatvoril so žalobkyňou poistenie, náklady na poistenie mali byť zahrnuté do celkových nákladov, ktoré bol spotrebiteľ povinný uhradiť, a preto údaj o RPMN uvedený v zmluve o úvere bol uvedený nesprávne vzhľadom na výšku poistného, ktoré tvorilo súčasť splátky za mesiac, ktoré vo svojej výške predstavuje minimálne 30 % zo splátky. Výška RPMN takto stúpila podľa prepočtu ročného úroku RPMN až na 46,08 %, ktorá prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá bola pre obdobné zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatvorené od 16. mája do augusta 2016 stanovená pri splatnosti 1 až 5 rokov na výšku 24,92 %. Keďže výška RPMN nebola uvedená v správnej výške, resp. bola uvedená v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, okresný súd zmluvu o úvere považoval za bezúročnú a bezpoplatkovú.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1 OZ, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 2, 3 OZ, § 54 ods. 2 OZ, § 451 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadení vlády SR č. 87/1995 Z. z. a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku.

4. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalovaný. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdení veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a žalobu zamietnuť, eventuálne vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaný v odôvodnení odvolania poukázal najmä na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania nezistil skutočnosť, ktoré by preukazovali dôvodnosť zahrnutia poistného do celkových nákladov. V odôvodnení rozsudku sa totiž na žiadnom mieste nenachádza skutkový a právny záver o tom, že uzavretie poistenia schopnosti splácať úver bolo podmienkou pre získanie úveru. Skúmanie toho, či prihláška do poistenia mala alebo nemala individuálnu povahu, nemá pre rozhodnutie žiadny význam. Žalovaný popieral aj skutkový záver súdu o tom, že prihlášku do poistenia žalovaný pripravil ako predformulované tlačivo. Už len z formálneho posúdení prihlášky do poistenia vyplýva, že ide o text pripravený poisťovateľom. Vyplýva to ale aj z jej obsahu, čo je napokon logické, pretože podmienky poistenia a samotné poistenie nevykonáva a neposkytuje žalovaný, ale subjekt oprávnený na to v zmysle príslušného právneho predpisu o poisťovníctve - poisťovňa. Údaj o tom, že poistenie nie je podmienkou pre poskytnutie úveru, je v prihláške zreteľne a zrozumiteľne uvedený a je uvedený aj v úverovej zmluve. Podľa jeho názoru zodpovednosti za akceptovanie tejto skutočnosti rovnako ako napr. aj zodpovednosť za pravdivosť iných údajov, ktorá vyplýva z pristúpenia do poistenia sa, nie je možné zbaviť účelovým a nelogickým tvrdením o mieste podpisovania, či o podpisovaní viacerých dokumentov. Informácia o dobrovoľnosti poistenia je natoľko zrozumiteľná, určitá a jednoznačná, že právne spôsobilá osoba si jej vedomá musí byť. Ďalšou žalovaný poukázal na výkladové pravidlá k obsahu právnych úkonov a tvrdil, že v celom konaní žalobca neuviedol a ani netvrdil, že by mu poistenie bolo prezentované ako podmienka pre získanie úveru, že poistenie odmietal, že ho chcel napr. ukončiť

po prijatí úveru, resp. že nevedel, že uhrádza aj poistné. To skutočnosti, ktoré sú s ohľadom na obsah a výsledky dokazovania nesporné. Nič nenasvedčuje záveru, že by poistenie bolo podmienkou pre získanie úveru, pretože len vtedy by poistné mohlo byť zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do výpočtu RPMN. Rozsudok neobsahuje takéto závery súdu, a preto je rozhodnutie vecným nesprávnym, založené na nesprávnych skutkových záveroch a na nesprávnom právnom posúdení. Žalovaný preto odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy). Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a žalobu zamietnuť, alebo vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne, zákonné a náležite odôvodnené. Odvolacie námietky žalovaného považuje za irelevantné, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Poukázala na skutočnosť, že identickou obranou žalovaného ohľadne dobrovoľnosti resp. nedobrovoľnosti poistenia sa už v odvolacom konaní vysporiadal Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 41CoCsp/20/2020 zo dňa 16. 10. 2020, z ktorého citovala: „35. Napriek tomu, že dodatok k zmluve o spotrebiteľskom úvere ako aj príhľadka do poistenia tvoria samostatné listiny, odvolací súd zastáva názor, že predmetné poistenie nebolo žalobkyňou akceptované dobrovoľne. Obchodná zástupkyňa žalovaného pri podpise zmluvy so žalobkyňou vylúčila možnosť uzavrieť zmluvu bez poistenia. Odvolací súd pritom zastáva názor, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný a musí mu byť daná jednoznačná možnosť slobodne sa vyjadriť, či poistenie schopnosti splácať úver žiada alebo nie. To, že sú spotrebiteľovi pri podpise úverovej zmluvy predložené viaceré, obsahovo neprehľadné a pritom na seba naväzujúce dokumenty, s obsahom ktorých sa spotrebiteľ nemohol vopred oboznámiť, nemožno považovať za ich dobrovoľné akceptovanie, keďže spotrebiteľ nebol v tomto prípade osobitne poučený o následkoch vyplývajúcich z predmetných dokumentov. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje aj na skutočnosť, že obchodný zástupca žalovaného uzatváral so žalobkyňou úverovú zmluvu spolu s ostatnými dokumentmi na autobusovej zastávke, z čoho plynie logický záver, že obchodný zástupca musel mať tieto listiny pripravené už pred ich samotným podpisom, a teda v zmluve o úvere už vopred, bez akéhokoľvek zmocnenia od dlžníka uviedol, že tento si zvolil súbor poistenia „R. K.“, za ktorý sa zaviazal platiť mesačne 57,20 €. Odvolací súd, v zhode so súdom prvej inštancie, zároveň poukazuje na dohodu o zrážkach zo mzdy, v ktorej žalovaný v článku V uviedol, že zamestnávateľ dlžníka je povinný vykonávať mesačné zrážky vo výške 188,38 €. 36. Pokiaľ za vyššie popísaných okolností uzatvoril žalovaný so žalobkyňou poistenie, tieto náklady mali byť s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnuté do celkových nákladov, ktoré bol spotrebiteľ povinný uhradiť, čo však preukázateľne neboli, a preto je nevyhnutné konštatovať, že údaj o RPMN bol uvedený v neprospech žalobkyne, čo spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.“

7. Rozsudok okresného súdu žiadala v celom rozsahu potvrdiť.

8. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov:

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, ktoré vychádzajú zo zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil správne právne závery.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Súd prvej inštancie mal v konaní za preukázané, že žalovaný do vopred pripravenej formulárovej zmluvy o úvere zakomponoval aj informácie o náhrade poistného s tým, že príhľadkou do poistenia si žalobkyňa zvolila súbor poistenia s výškou náhrady poistného vo výške a) 28,65 € mesačne. Zároveň

bolo dojednané, že veriteľ ako poistník je jediný, kto môže poistenie vypovedať, v prihláške do poistenia žalobkyňa nevystupovala ako zmluvná strana uzatvárajúca zmluvu, ale len ako poistená osoba, že zmluva o úvere a aj poistná zmluva boli podpísané obchodným zástupcom žalovaného na autobusovej zastávke bez predchádzajúceho vysvetlenia podmienok týchto zmluvných dojednaní žalobkyni. Pokiaľ na základe týchto skutočností okresný súd dospel k záveru, že ak žalovaná za vyššie uvedených poistných okolností uzatvorila poistenie, náklady na poistenie mali byť jednoznačne v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnuté do celkových nákladov, ktoré bol spotrebiteľ povinný uhradiť, a preto údaj o výške RPMN v zmluve o úvere nebol uvedený správne a úver súd podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. správne považoval za bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu odôvodnenia rozsudku okresného súdu, najmä bodu 16 dôvodov, je zrejmé, že súd prvej inštancie vec právne posúdil totožne ako bola vec posúdená Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 41CoCsp/20/2020 zo dňa 16. 10. 2020, od ktorého odvolací súd nemal dôvod sa odchýliť ani v tomto konaní. Vzhľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil, a to aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej.

12. Žalobkyňa bola úspešná v odvolacom konaní v celom rozsahu, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa pomeru úspechu vo veci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že odvolací súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).